

آموزش الکترونیک و فناوری های نوین آموزشی در ایجاد انگیزه در دانش آموزان

مریم ویسمه

پدیس علوم تحقیقات مرکزی، اراک svismeh@gmail.com

چکیده

در جامعه مدرن وقتی استفاده از تلفن های هوشمند به طور فزاینده ای رواج پیدا می کند ، اینترنت از محدودیت های زمان و مکان عبور می کند و به یک ابزار برای یادگیری در همه جا تبدیل می شود. طراحی فعالیت آموزشی برای یادگیری دیجیتالی و استفاده فراوان از ابزارهای تکنولوژیکی ، مسائل کلیدی برای آموزش یکپارچه فناوری اطلاعات کنونی است. بعلاوه با تغییر مداوم دنیای فناوری اطلاعات ، کلاس های درس تکنولوژی بیشتری را به دست می آورند که باید آن را در یادگیری دانش آموزان گنجانید. اگرچه فناوری می تواند برای یادگیری دانش آموزان مفید باشد ، اما می تواند برای فرایند آموزشی ضررهایی نیز داشته باشد. فناوری بسیاری از فرصت های یادگیری را افزایش می دهد و شرایطی برای آرامش دانش آموزان در مسیر آموزشی فراهم می آورد که ابزار هدفمندی تلقی می شود که می توان به شدت بر آن تکیه کرد. فضای الکترونیکی به دلیل پتانسیلهای بالقوه ای که دارد بستر مناسبی را در زمینه های تحصیلی ایجاد می کند که بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و مهارت های حل مسئله تأثیر شایانی می گذارد. در این مقاله قصد داریم تا به تاثیرات آموزش الکترونیکی بر روی ایجاد انگیزه در درس خواندن دانش آموزان بر اساس مقالات روز دنیا بپردازیم

واژه های کلیدی

آموزش الکترونیک، فناوری نوین، یادگیری انگیزه آموزشی، نتایج یادگیری

۱. متن مقاله

نسل جوانان امروزی در عصری رشد می کنند که تکنولوژی دائماً در نوک انگشتان آنهاست. دنیای رو به رشد از برنامه های رسانه های اجتماعی و سایت های اینترنتی علاقه کودکان به استفاده از این فضای مجازی را افزایش می دهند. علاوه بر این ، رایگان ، سیستم های بازی و اسباب بازی های مبتنی بر الکترونیک همه در Wi-Fi تلفن های همراه ، رایانه ها ، تبلتها ، مورد جامعه امروزی توجه هستند. رشد فکری و اکادمیک دانش آموزان در زمانی شکل می گیرد که فناوری یک مد رقابتی است. هر روز، بسیاری از دانش آموزان ساعت های بی شماری را صرف غرق شدن در فناوری های رایج مانند فیس بوک، اینستاگرام، واتساپ، و دیگر اپلیکیشنهای اجتماعی می کنند. در کلاس های درس امروز ، فناوری به شکل برجسته تری تبدیل به یادگیری شده است. با توجه به تغییر روزافزون فناوری تکنولوژی ، معلمان سخت تلاش می کنند تا از این فناوری به منظور ارتباط موثرتر با دانش آموزان در جهت ایجاد اشتیاق بیشتر به یادگیری بهره بگیرند. در واقع مربیان امروزی تحت فشار زیادی هستند تا به دانش آموزان قرن بیست و یکم آموزش با کیفیتی را ارائه دهند که بر اساس استانداردهای قرن ۲۱ این استانداردها شامل ارائه فناوری به دانش آموزان است. مهارتهای اطلاعاتی مورد نیاز برای رقابت در یک جهان متغیر و مبتنی بر فناوری است.

معلمان و سیستم آموزش دائماً به دنبال ابزارهای تکنولوژیکی هستند که یادگیری دانش آموزان آنها را تقویت کند. با این حال ، فناوری به عنوان یک منبع عالی در کلاس های درس در نظر گرفته می شود که باعث افزایش یادگیری شده است. با فناوری اطلاعات جدید ، آموزش به سرعت خالی از زمان و مکان می شود. اما هر دانش آموز هنوز باید به داربست حمایت از پیشرفت های یادگیری مادام العمر متصل شود. دانش آموزان به والدین نیاز دارند ، دوستان و سرپرستان که معلم و مربی نیز هستند. عملکرد اصلی مدرسه تا محل کار این حرکت بسیج درک و حمایت است تا دانش آموزان مهارتها ، عادات ، ارزشها را بدست آورند ، و درک اساسی برای بهره وری در تمام نقش های زندگی بدست آورند [۱]. فناوری تبدیل به بخش مهمی از زندگی دانش آموزان شده است. بر اساس مطالعات انجام شده این مطلب را ثابت می کند که گنجاندن فناوری در کلاس درس بسیار مفید است اما دارای اشکالاتی نیز می باشد. فناوری به تمایل و مشارکت دانش آموزان کمک کرده و یادگیری را تقویت می کند. به گفته فیشر و همکاران (۲۰۱۴) ، "نیاز به ساخت و تعامل به این معنی که بهترین نوع یادگیری آنهاست که شامل انتخاب هایی است که دانش آموز می تواند انجام دهد و یادگیری جایی که زمینه های معنی داری وجود دارد که دانش آموز در آن مشغول است."

در این مطالعه به تأثیر فناوری بر یادگیری دانش آموزان می پردازیم به دلیل اینکه می تواند به طور قابل ملاحظه ای به دانش آموز آسیب برساند یا او را تقویت کند و هدف از مطالعه کمک به آموزش معلمان در بهترین حالت است که چگونه تمرینات در کلاس درس دانش آموزان می توانند منجر به موفقیت در تحصیل آنها شود. والدین دانش آموزان هم می توانند بفهمند که چگونه فناوری بر یادگیری فرزندشان تأثیر می گذارد. این مطالعه کمک به دانش موجود در مورد ترکیب فناوری در محیط کلاس درس خواهد بود.

آموزش الکترونیک

یادگیری دیجیتال (یادگیری الکترونیکی) اولین بار توسط جی کراس در سال ۱۹۹۹ پیشنهاد شد. با پیشرفت و توسعه ابزارهای فناوری ، توضیحات و اصطلاحات متفاوتی از جمله آموزش مبتنی بر اینترنت ، آموزش مبتنی بر وب یا آموزش آنلاین، آموزش شبکه ای ، آموزش از راه دور برای آن در نظر گرفته شد. دوریس هولزبرگر و همکارانش [۳] یادگیری دیجیتالی را به عنوان ارائه با اشکال دیجیتالی رسانه (به عنوان مثال متون یا تصاویر) از طریق اینترنت در نظر گرفت و محتویات آموزشی ارائه

شده و روشهای تدریس برای افزایش یادگیری فراگیران بود و هدف آنها بهبود اثربخشی آموزش یا ارتقاء دانش و مهارتهای شخصی بود.

رایانه ها و رسانه های فناوری شبکه برای یادگیری ، از جمله یادگیری همزمان و ناهمزمان شبکه ، برای شکستن محدودیت های زمان ، مکان و برنامه استفاده شدند. مواد آموزشی متنوع دیجیتالی تولید می شود و مدارس به طور فعال بسترهای آموزشی دیجیتالی متمایزی را به آموزش معرفی کرده اند و انتظار دارند نتایج یادگیری دانش آموزان را ارتقا دهند. در دورانی که دانش و اطلاعات به سرعت جریان می یابد ، کاربرد یادگیری دیجیتال زمینه ها و صنایع مختلف را در بر می گیرد بر اساس مواضع یا دیدگاه های متمایز ، تعاریف متفاوت است [۴].

با تجزیه و تحلیل جامع دیدگاه های چندین محقق ، یادگیری دیجیتالی را می توان به چهار قسمت تقسیم کرد:

۱. مواد آموزشی دیجیتال: فراگیران می توانند با استخراج برخی از مطالب، موضوعات آموزشی دیجیتال را یاد بگیرند. اصطلاحاً مطالب آموزشی دیجیتال به کتابهای الکترونیکی ، داده های دیجیتالی یا مطالبی که با روشهای دیجیتالی دیگر ارائه شده است اشاره دارد.

۲. ابزارهای دیجیتالی: این امر بر فراگیرانی که از طریق ابزارهای دیجیتالی مانند رایانه های رومیزی ، رایانه های نوت بوک ، رایانه های لوحی و تلفن های هوشمند فعالیت یادگیری را ادامه می دهند ، اشاره می کند.

۳. تحویل دیجیتالی: تأکید می کند که فعالیت های یادگیری زبان آموزان را می توان از طریق اینترنت انجام داد ، به عنوان مثال. اینترنت ، اینترنت و پخش ماهواره ای.

۴. یادگیری مستقل: بر یادگیرندگان متمرکز است که خودشان از طریق یادگیری دیجیتالی به صورت آنلاین یا آفلاین به فعالیت های یادگیری بپردازند. این بخش بر یادگیری مستقل شخصی تأکید می کند و مستلزم مشارکت زبان آموزان با یادگیری مستقل برای پیش از فعالیت یادگیری است.

یادگیری انگیزه آموزشی

بلوک و همکارانش اشاره کردند که مراحل اولیه و تنگناهایی یادگیری را می توان با انگیزه بیرونی هدایت کرد. به محض اینکه شخص خود مختار شد ، مشوق های خارجی غیر ضروری خواهند بود ، در این زمان شخص با انگیزه درونی به یادگیری خودکار روی می آورد. هر دو انگیزه درونی و بیرونی مکمل یکدیگر هستند. از سوی دیگر ، یادگیری همچنین نیاز به نیروی محرکه و انگیزه بیرونی دارد ، زیرا یادگیری برای به جا آوردن انتظارات والدین ، اهداف مختلف و کسب برخی از انگیزه ها معمول است. انگیزه یادگیری واسطه ای بین تحریک و واکنش است. به عبارت دیگر ، انگیزه یادگیری نظرات فردی دانش آموز در مورد امور است و فراگیران به دلیل نظرات متمایز ، نیازهای مختلف کسب دانش را ارائه می دهند [۵]. در واقع انگیزه یادگیری به عنوان یک باور ذاتی برای هدایت هدف یادگیری فردی ، ایجاد رفتارهای یادگیری برای تلاش مستمر ، تقویت سابقه شناختی و تقویت و بهبود نتیجه یادگیری معنا می شود.

دانش آموزان بیشتر از دیگران انتظار دارند که مشوق آنها باشند. در این مورد ، یادگیری می تواند هدفمند باشد و احتمالاً می تواند از انگیزه بیرونی به انگیزه ذاتی تبدیل شود. اگرچه ممکن است دانش آموزان مستقل نباشند اما کسب انگیزه پیشرفت یا تبدیل به نیازهای رشد خود در فرایند یادگیری یک فرایند داخلی سازی برای یک انگیزه خوب خواهد بود. افرادی که دارای انگیزه یادگیری ذاتی هستند نیازی به مشوق ندارند ، می توانند به طور مستقل تصمیم بگیرند و در این فرآیند هم به سرگرمی وهم به احساس موفقیت دست یافته اند. از سوی دیگر ، انگیزش بیرونی ، انگیزه یادگیری ناشی از پاداش ها یا تنبیه و هویت دیگران به یک رفتار شرطی تبدیل می شود. باید خاطر نشان کرد که انگیزه ذاتی ممکن است مستقل و پایدار با ارزش بالا باشد ، اما عوامل محیطی نیز می توانند بر انگیزه و حمایت بیرونی تأثیر بگذارند. انگیزه یادگیری به عنوان قصد یا تمایل دانش آموز برای مشارکت و تلاش برای یادگیری است ، که بر اساس انتخاب دانش آموز از فعالیت یادگیری خاص و تلاش در چنین

فعالیتی انجام شد. بنابراین، انگیزه یادگیری در این مطالعه به عنوان راهنمای ادامه یادگیری دانش آموزان و تلاش برای هدف یادگیری معلمان در فرایند یادگیری تعریف می شود. بنابراین، در یادگیری، علائق ذاتی دانش آموزان و پاداش های بیرونی معلمان یا والدین را می توان برای ایجاد انگیزه یادگیری به کار بست. بر اساس تحقیقات فوق، انگیزه ذاتی و انگیزش بیرونی به عنوان ابعاد اندازه گیری انگیزش یادگیری در این مطالعه استفاده می شود.

نتایج یادگیری

نتایج یادگیری را می توان همان پیشرفت تحصیلی یا پیشرفت یادگیری در نظر گرفت که متناسب با محیطهای آموزشی مختلف نتایج مختلفی در پیش دارد. نتیجه یادگیری تحت تأثیر حالت یادگیری، طراحی برنامه درسی و آموزش نیز قرار می گیرد که دو بعد در نظر گرفته می شود: اثر یادگیری که شامل نتیجه آزمون، زمان اتمام برنامه و پیشرفت تحصیلی است و فواید یادگیری که شامل رضایت از پیشرفت یادگیری است. بنابراین اثر یادگیری و افزایش یادگیری به عنوان ابعاد اندازه گیری اثربخشی در آموزش مورد استفاده قرار می گیرد. عوامل دیگری که بر نتیجه یادگیری تأثیر فراوان دارند شامل سبک یادگیری شخص که می تواند متناسب با کارکرد شخصیتی متفاوت باشد، ویژگیهای یادگیرنده مانند خودکارآمدی و هدف شخصی هم بر نتایج مثبت میزان یادگیری بسیار حائز اهمیت است.

مقایسه کلاسهای حضوری و آموزش الکترونیکی

تفاوت های مختلفی در آموزش مطالب درسی، کانالهای یادگیری و روشهای تمرین بین آموزش سنتی و یادگیری دیجیتال وجود دارد، به عنوان مثال، محتوای یادگیری با تمرکز بر آموزش انعطاف پذیر برای یادگیری موثر در محیط الکترونیکی و امکان انجام کار گروهی و یادگیری عملی در کلاسهای حضوری. اگرچه یادگیری دیجیتالی نمی تواند به طور کامل جایگزین آموزش سنتی شود، اما می تواند بهترین اثر آموزشی را در بر داشته باشد و با تقویت آموزش سنتی به وسیله یادگیری دیجیتالی و تمرین جامع هر دو روش در فعالیتهای آموزشی، احساس رضایت از یادگیری موثر را در دانش آموزان بوجود آورد. بین یادگیری دیجیتال و آموزش سنتی در محیط یادگیری و افراد تفاوتی وجود دارد برای مثال، آموزش سنتی، با "سخنرانی" در کلاسهای درس، سنتی ترین و برجسته ترین روش تدریس بوده است به این شکل که مطالب بصورت خلاصه به کلاس ارائه می شود و فراگیران با تحقیق و مطالعه منابع معتبر اطلاعات کاملتری را در قالب سخنرانی ارائه می دهند که هنوز هم به عنوان یک روش مطلوب آموزشی مورد استقبال دانش آموزان و مدرسان در تمام سطوح و رشته ها است. از طرفی یادگیری دیجیتالی به عنوان شیوه یادگیری مدرن که سریع ترین حالت آموزش در سال های گذشته محسوب می شود و همچنین جریان اصلی یادگیری در آینده را رقم می زند، علاوه بر پیشینه زمانی، به سرعت توسعه یافته زیرا نکات ضعف محیط های آموزش سنتی را شکست و نقاط قوت فراوانی ارائه کرد.

از مهم ترین مزایای یادگیری دیجیتال در مقایسه با آموزش سنتی (۱) یادگیری بدون مشکل: یادگیری دیجیتالی این امکان را برای فراگیران فراهم می آورد تا از نظر یادگیری سنتی محدود به زمان و مکان نباشند تا بتوانند زمان و مکان یادگیری آنلاین را انتخاب کنند و از طریق مکانیسم تعامل آنلاین مربیان، هیچگونه فشار و مانعی در زمان و مکان نداشته باشند. (۲) منابع سرشار شبکه: اینترنت اطلاعات غنی و متنوعی را در بر دارد که دانش آموزان می توانند به سادگی با جستجوی کلمات کلیدی اطلاعات مورد نیاز خود را به دست آورند. یک بستر یادگیری دیجیتالی می تواند سازماندهی منابع مرتبط آموزشی برای یک ارتباط موثر از طریق یادگیری دیجیتال را فراهم آورد و مربیان یا فراگیران می توانند اطلاعات غنی تری را فراتر از مطالب آموزشی در برنامه درسی برای افزایش اثر یادگیری به دست آورند. (۳) مطالب یادگیری دیجیتال و برنامه یادگیری متناسب: فارغ از سطح یادگیرندگان، آنها در آموزش سنتی از برنامه و مطالب آموزشی یکسانی برخوردار بودن در حالیکه طراحی برنامه

درسی و تولید مواد آموزشی در یادگیری دیجیتالی دارای محتوای دیجیتالی بوده که فراگیران می توانند آزادانه دوره ها و مواد آموزشی مختلف را با توجه به سطح و علاقه خود انتخاب کنند تا به نتیجه یادگیری موثر دست یابند. (۴) سوابق زمانی یادگیرانش آموزان: یک بستر یادگیری دیجیتالی خوب می تواند تاریخ یادگیری فراگیران را به طور کامل ثبت کند تا مربیان بتوانند شرایط یادگیری دانش آموزان خود را درک کنند و فراگیران بتوانند وضوح سطح یا نتیجه یادگیری خود را بهبود بخشند. (۵) یادگیری تعاملی: یادگیری دیجیتالی شامل مواد آموزشی بر پایه تصاویر، صدا و... است که رسانه های آموزشی بیشتر و متنوع تری نسبت به نمونه های سنتی پوشش می دهد تا مواد آموزشی جذاب تر و پر جنب و جوش تری تولید شود. علاوه بر این، بسترهای آموزشی دیجیتالی عملکردهای تعاملی مانند چت روم و بحث را برای ارتباط دو طرفه بیشتر بین دانش آموزان و مربیان و همچنین بین دانش آموزان فراهم می کند. (۶) کاهش هزینه های تدریس: محتویات آموزشی مورد استفاده در بستر آموزش دیجیتالی به عنوان فایل های دیجیتالی نگهداری می شود که می توان از مطالب آموزشی تکمیل شده به طور مکرر استفاده کرد. به عبارت دیگر، محتویات آموزشی تدریس شده توسط مربیان قبل از درس به فراگیران اجازه می داد چندین بار از آنها استفاده کرده و مکرراً یاد بگیرند. این در حالی است که تدریس سنتی مستلزم آن است که همه فراگیران در یک زمان و در یک مکان مشخص و به صورت همزمان با صرف هزینه بیشتر برای آموزش در کنار هم قرار گیرند. (۷) تجمع موثر دانش: یادگیری دیجیتالی می تواند به طور سیستماتیک و کامل کلیه مطالب آموزشی آنلاین و سابقه یادگیری فراگیران را ثبت کند. برای فراگیران می تواند به طور موثر و گام به گام دانش شخصی را جمع آوری کند. برای مدرسان مطالب آموزشی بطور مشخص ساماندهی شده و از طریق یک پلت فرم یادگیری دیجیتالی ذخیره شده برای برگزاری یک کلاس مدیریت شده آماده ارائه می باشد. (۸) افزایش علاقه مندی به یادگیری: آموزش می تواند از طریق فناوری اطلاعات و ارائه رسانه های مختلف برای افزایش علایق فراگیران، کارآمدتر کردن یادگیری و ترویج تداوم یادگیری فراگیران موثرتر باشد. (۹) یادگیری همزمان فناوری جدید: یادگیری دیجیتال به یادگیری فراگیران و مدرسان که دانش متمایز و فناوری های جدید رایانه ای و شبکه را با ابزارهای دیجیتالی می آموزند تاکید می کند تا توانایی استفاده از فناوری اطلاعات را کسب و یا ارتقا دهند. به طور خلاصه، یادگیری دیجیتالی بسیار جذاب است زیرا محتوا با رسانه یا استانداردها تغییر نمی کند، بنابراین یادگیرندگان می توانند به راحتی برای یادگیری عمل کرده و محدودیت زمان و مکان را برای یادگیری کامل و یادگیری موفق برطرف کنند. انگیزه یادگیری به دانش آموزان اجازه می دهد تا همیشه برای یادگیری آماده باشند و تلاش برای جذب دانش جدید را در خود افزایش می دهد.

با طرح موضوعات بالا و با بررسی مقالات روز دنیا به این پرسش که آیا آموزش الکترونیکی می تواند انگیزه لازم برای یادگیری موثر در دانش آموزان را ایجاد کند، می پردازیم.

در مطالعه ای توسط مینگ هانگ لی و همکارانش [۴] انجام دادند که با توزیع پرسشنامه در خصوص اهمیت یادگیری دیجیتالی بر پایه ی تحقیقات شبه آزمایشی به نتایج قابل توجهی رسیدند. تحقیقات نشان می دهد که دانش آموزان به کمک یادگیری دیجیتالی در یادگیری موضوعات درسی موافق هستند. به ویژه اینکه افزایش زمان یادگیری برای دانش آموزان با یادگیری دیجیتالی و عملکرد یادگیری آنها را نسبتاً افزایش می دهد. بعلاوه آموزش الکترونیکی این امکان را به معلمان می دهد که با تکیه بر استراتژیهای مناسب تدریس همگام با نیازهای دانش آموزان به استفاده از این فضای آموزشی، فضای کلاس را پیش ببرند و مهم تر اینکه در این کلاسها دانش آموزان شجاعت بیشتری برای طرح سوال و مشکلات آموزشی خود را دارند در نتیجه آن تعامل بیشتری در کلاس آنلاین بین معلم و شاگردان و خود شاگردان با یکدیگر ایجاد شود که خود می تواند به ایجاد انگیزه بیشتر اهداف آموزشی یاری رسان باشد. ادغام کلاسهای آنلاین در کنار کلاسهای حضوری می تواند محیط آموزشی پویا تری را در این بستر فراهم آورد که برای استفاده کامل و صحیح معلمان و شاگردان باید دانش لازم در استفاده از تکنولوژی روز را بدست آورند. خصوصاً معلمان عزیز که به بهره گیری از این محیط می توانند به همه ی دانش آموزان با

شخصیتهای مختلف را تشخیص و برنامه های مخصوص آموزشی متناسب با نیازهای دانش آموزان با تیپهای شخصیتی مختلف را به کار ببندند.

جمعی از متخصصین در دانشگاه ایلینوی آمریکا به تاثیر آموزش دیجیتال بر یادگیری و ایجاد انگیزه دانش آموزان پرداختند [۶]. در این تحقیق نشان داده شد که هم معلمان و هم دانش آموزان موظف به یادگیری علوم تکنولوژی روز هستند علی الخصوص معلمان زیرا باید یادگیرند که چگونه تکنولوژی روز را در جهت آموزش جذاب متناسب با نیاز دانش آموزان در کلاس طراحی کنند چرا که متدهای گذشته آموزشی برای آموزش نسل امروز کفایت نمی کند. بعلاوه یافته های این تحقیق خاطر نشان کرد که در محیطهای دیجیتالی فراگیران بیشتر خود را با مطالب درسی درگیر می کنند و در بحثهای کلاسی شرکت می کنند و این صرفاً به دلیل شرایط آرامش بخشی است که کلاس غیر حضوری برای آنان راهم می آورد.

مربیان دائماً به دنبال ابزارهای تکنولوژیکی هستند که باعث افزایش یادگیری دانش آموزان آنها شود. با این حال ، فناوری به عنوان یک منبع عالی در کلاس های درس در نظر گرفته می شود که یادگیری را افزایش داده اما تأثیرات منفی هم بر یادگیری دانش آموزان خواهد داشت. با فناوری اطلاعات جدید ، آموزش به سرعت خالی از زمان و مکان می شود. اما هر دانش آموز هنوز نیاز باید به یک پشتیبان برای دستیابی به یادگیری مادام العمر دارد. دانش آموزان به والدین ، دوستان و سرپرستان، معلمان و مربیان نیاز دارند. وظیفه اصلی مدرسه درک و حمایت همه ی دانش آموزان است تا مهارتها ، عادات ، ارزشها و درک مناسب برای بهره وری را در همه نقشهای زندگی در آینده را به دست آورند. فناوری بخش مهمی از زندگی دانش آموزان است. گنجاندن فناوری در کلاس درس مفید بوده است اما دارای اشکالاتی نیز می باشد. فناوری به تمایل و مشارکت دانش آموزان کمک کرده و امکان یادگیری را افزایش می دهد.

معلمان مهمترین نقش را در ایجاد انگیزه یادگیری در دانش آموزان را دارا هستند، هرچه دانش آموزان انگیزه بیشتری برای یادگیری چیزهای جدید داشته باشند ، احتمال اینکه دانش آموز مطالب درسی را حفظ کند بیشتر است. تحقیقات نشان می دهد که در حالی که در راستای دنیای رو به رشد فناوری حرکت می کنید ، استفاده از فناوری به انگیزه یادگیری دانش آموزان کمک شایانی می کند. تحقیقات نشان می دهد که معلمان در فضای دیجیتالی احساس حمایت بیشتری می کنند و این موضوع به این نکته اشاره می کند که مربیان باید در خصوص نحوه و تکنیکهای درست کلاسهای الکترونیکی تحت آموزش متخصصین این امر قرار بگیرند چراکه مشارکت دانش آموزان و تعامل بیشتر آنها در کلاس الکترونیکی نشان از تاثیر مثبت این محیط آموزشی بر آنان دارد و معلمان در آینده در کنار کلاسهای حضوری کلاسهای آنلاین هم خواهند داشت. نتیجه آگاهی کامل از تکنولوژی روز دنیا باید در دستور کار مربیان و اساتید قرار گیرد تا با بهره گیری از این فناوری، تلاش بیشتری برای ایجاد انگیزه در نسل جدیدی که به تکنولوژی روز به راحتی دسترسی و آگاهی دارد، انجام دهد. سیستم آموزشی کشور در جهت آگاهی سازی و اطلاع رسانی درست در این راستا نقش بسیار مهمی را ایفا می کند.

از جمله موضوعات آموزش می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. یادگیری علوم کامپیوتر از دوره ابتدایی بعنوان یک مهارت اصلی آموزشی در نظر گرفته شود.
۲. در مطالب درسی باید دانش آموزان را برای درک تأثیرات مثبت و منفی فناوری روز بر جامعه و افراد مجهز کند.
۳. نتایج یادگیری مدارس باید نشان دهند که توسعه مهارت های مهم و کاربردی در کار با داده های دیجیتال یک مسئولیت اصلی در نظر گرفته شده است.
۴. فناوری به خودی خود یادگیری را بهبود نمی بخشد. این معلمان و مدارس هستند که برای توسعه دانش کاربردی از روشهای آموزشی خلاقانه در زمینه فناوری که با شیوه های دیجیتالی دانش آموزان را فراتر از محیط مدرسه قرار می دهد ، به پیشرفت علم و یادگیری و ایجاد انگیزه برای مطالعه کمک می کنند.

۵. همه مدارس باید به تجهیزات و زیرساخت های مورد نیاز برای آموزش برنامه درسی بر اساس تکنولوژی روز دسترسی داشته باشند.

۶. برای کنترل نحوه درست استفاده از تکنولوژی باید یک متخصص در این زمینه فعالیتهای معلمان و مدارس را نظارت کند به این منظور که مقاصد آموزشی در مسیر صحیح هدایت می شود و دانش آموزان اطلاعات درست و بروز دریافت می کنند.

۷. ایجاد انگیزه در افراد مختلف متناسب با تیپ شخصیتی تفاوت دارد تکنولوژی یکی از کلیدی ترین امکاناتی است که در مدارس به یاری معلمان می شتابد تا عملکرد دانش آموزان خود را در محیطهای مختلف بیشتر مانیتور کنند و به آنان خدمات متناسب با شخصیت آنها را بدهند.

نتیجه گیری

طبق مطالعات مختلف دانش آموزان به تدریس آنلاین بسیار علاقه مند هستند و از آن بعنوان فاکتور موثر بر میزان افزایش اعتماد به نفس و ایجاد انگیزه برای شرکت در فعالیتهای کلاسی نام می برند. از طرفی معلمان به عنوان حیاتی ترین بخش آموزش، با تکیه بر دانش و تجربه خود و با بهره گیری از استراتژی های آموزشی مطابق با شرایط کلاس درس محیطی فراهم آورند که یادگیری را برای دانش آموزان راحت تر و شادتر توأم با افزایش حضور فعال کنند که در نهایت یادگیری تعاملی آنلاین را افزایش دهند. ادغام یادگیری دیجیتال در کنار کلاسهای حضوری با مدیریت مناسب می تواند به نفع دانش آموزان و معلمان باشد چرا که باعث افزایش کارآمدی آموزشی هر دو می شود ضمن اینکه نسل جدید به آموزشهای نوین نیازمند است و روشهای سنتی گذشته پاسخگوی نیاز جوانان نیست.

ماخذ

[۱]

Harris, C. J. (2016) The effective integration of technology into schools' curriculum. Distance Learning, (2), 27

[۲]

Fisher, A., Exley, K., & Ciobanu, D. (2014). Using technology to support learning and teaching. London: Routledge, Taylor & Francis Group.

[۳]

نحوه ارتباط خودکارآمدی معلمان با کیفیت آموزشی: تجزیه و تحلیل طولی. مجله . (2013). کانتر، و . هولزبرگر ، ، فیلیپ ،
روانشناسی تربیتی ، ۱۰۵ (۳) ، ۷۷۴-۷۸۶

[۴]

لین و همکاران / یادگیری دیجیتالی در یادگیری انگیزه و نتیجه یادگیری ، مجله علوم ریاضی و فناوری آموزش اوراسیا.

ISSN: 1305-8223 (۷) ۱۳ ۲۰۱۷ (چاپ) ۸۲۱۵-۱۳۰۵

[۵]

Block, L., Jesness, R., & Schools, M. P. (2013). One-to-One Learning with iPads: Planning & Evaluation of Teacher Professional Development. College of Education, Leadership & Counseling. University of ST.Thomas Minnesota.

[۶]

Kaite J. Carstens et al ۲۰۲۱, Effects of Technology on Student Learning , The Turkish Online Journal of Educational Technology – January 2021, volume 20 Issue 1